

مختصری از زندگینامه حضرت امام محمد تقی جواد الائمه (علیه السلام)

حضرت امام محمد تقی (علیه السلام) دهم ماه رجب سال ۱۹۵ هجری قمری در مدینه منوره چشم به جهان گشود.

پدر بزرگوارش حضرت رضا (علیه السلام) و مادر ارجمندش بانوی مصری تبار به نام سبک بود. ریحانه و خیران از دیگر نامهای مادر امام جواد است.

حضرت رضا در مورد منزلت فرزندش امام جواد و مادر مکرمه آن حضرت، بیاریش فرمود: من دارای پسری شده ام که همچون موسی کفاحه دیابای علم است و مانند عیسی مادی پاک دارد. پیشوای نهم در سن ۷ سالگی به امامت رسید و هفده سال رهبری شیعیان را به عهده داشت.

حضرت جواد در داشتن تمام صفات زیبای اخلاقی و انسانی سرآمد جوان روزگار بود. پارسی، علم و دانش و بخشندگی اش موجب شده بود با القاب جواد، تقی، مرتضی و متجرب شناخته شود. امام این میان لقب "ابن الرضا" به خاطر شکوه و جلال امام رضا (ع) در میان مردم شهرت بیشتری داشت.

امام جواد در سال ۲۰۳ هجری قمری پس از شهادت پدرش امام رضا به امامت رسید. دوران هفده ساله امامت او با حکومت مأمون و معتصم، خلفای عباسی، همزمان بود. هنگامی که امام رضا (ع) به دعوت مأمون از مدینه به توس رفت امام جواد (ع) که کودک بود، مانند دیگر افراد خانواده حضرت رضا در مدینه ماند. در سال ۲۰۲ هجری قمری برای دیدار پدر به مرو رفت و پس به مدینه بازگشت.

پس از شهادت امام رضا مأمون به بغداد رفت. او که از کمالات علمی و معنوی امام جواد آگاه بود ایشان را از مدینه به بغداد دعوت کرد. امام و تهرودان حکومت عباسی و اطرافیان مأمون از این اقدام ناخوش بودند. به ویژه آنکه مأمون تصمیم داشت دختر خود، ام الفضل را به همسری امام جواد (ع) درآورد. مأمون برای آنکه آنها را از مقام علمی و فضل آن حضرت آگاه کند، بغداد مجلس بحثی میان او و دانشمندان بزرگ آن روزگار ترتیب داد. در این مجلس، امام به پرسشهای علما پاسخ گفت و میزان دانش و جوش وی بر آنان آشکار شد. پس از آن مأمون دختر خود را به همسری امام درآورد.

در زمان امام جواد (ع) نیز این گونه افراد با سوء استفاده از کمی سن امام، به خیال خود فکر می کردند می توانند بر امور امام مسلط شوند و هر طور که خواستند، عمل کنند. امام این خطر را احساس و بی هیچ اغاضی آنان را طرد کرد.

ایشان انسانی بردبار، مکیو سخن، عابد و بسیار باهوش بود. حدیثهای بسیاری از آن امام، در کتابهای حدیث، از جمله عیون اخبار الرضا، تحف العقول، مناقب و بحار الانوار نقل شده است.

حضرت جواد مانند جدده اش فاطمه زهرا (س) زندگی کوتاه و عمری سراسرنج داشت. امام نهم در آخر ماه ذی قعدة سال ۲۲۰ هجری به سرای باقی شافت. مزار مطروبی در کاظمین است.

چهل حدیث از حضرت امام محمد تقی جوادالأنمه (علیه السلام)

-الْمُؤْمِنُ مِنْ يَحْتَاجُ إِلَى ثَلَاثِ خِصَالٍ: تَوْفِيقٍ مِنَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ، وَوَاعِظٍ مِنْ نَفْسِهِ، وَقَبُولٍ مِمَّنْ يَنْصَحُهُ.

فرمود: مؤمن در هر حال نیازمند به سه خصلت است: توفیق از طرف خداوند متعال، واعظی از درون خود، قبول و پذیرش نصیحت کسی که او را نصیحت نماید.

-قالَ عليه السلام: مُلَاقَاةُ الْأَخْوَانِ نَشْرَةٌ، وَتَلْقِيحٌ لِلْعَقْلِ وَإِنْ كَانَ نَزْرًا قَلِيلًا.

فرمود: ملاقات و دیدار با دوستان و برادران - خوب -، موجب صفای دل و نورانیت آن می گردد و سبب شکوفائی عقل و درایت خواهد گشت، گرچه در مدت زمانی کوتاه انجام پذیرد.

-قالَ عليه السلام: إِيَّاكَ وَمِصَّ أَحَبَّةِ الشَّرِيرِ، فَإِنَّهُ كَالسَّيْفِ الْمَسْئُولِ، يَحْسُنُ مَنظَرَهُ وَيَقْبَحُ أَثَرُهُ.

فرمود: مواظب باش از مصاحبت و دوستی با افراد شرور، چون که او همانند شمشیری زهرآلود، براق است که ظاهرش زیبا و اثراتش زشت و خطرناک خواهد بود.

-قالَ عليه السلام: كَيْفَ يُضَيِّعُ مِنَ اللَّهِ كَافِلُهُ، وَكَيْفَ يَنْجُو مِنَ اللَّهِ طَالِبُهُ، وَمَنْ أَنْقَطَعَ إِلَى غَيْرِ اللَّهِ وَكَلَّهُ اللَّهُ إِلَيْهِ.

فرمود: چگونه گمراه و درمانده خواهد شد کسی که خداوند سرپرست و متکفل اوست. چگونه چطور نجات می یابد کسی که خداوند طالبش می باشد. هر که از خدا قطع امید کند و به غیر او پناهنده شود خداوند او را به همان شخص واگذار می کند.

-قالَ عليه السلام: مَنْ لَمْ يَعْرِفِ الْمَوَارِدَ اعْتَيْتُهُ الْمَصَادِرُ.

فرمود: هر کس موقعیت شناس نباشد جریانات، او را می رباید و هلاک خواهد شد.

-قالَ عليه السلام: مَنْ عَتَبَ مِنْ غَيْرِ اَرْتِيَابٍ اَعْتَبَ مِنْ غَيْرِ اسْتِعْتَابٍ.

فرمود: سرزنش کردن دیگران بدون علت و دلیل سبب ناراحتی و خشم خواهد گشت
در حالی که رضایت آنان نیز کسب نخواهد کرد.

-قالَ عليه السلام: أفضَلُ العِبَادَةِ الأَخْلَاصُ.

فرمود: با فضیلت ترین و ارزشمندترین عبادت ها آن است که خالص و بدون ریا باشد.

-قالَ عليه السلام: يَخْفَى عَلَى النَّاسِ وِلَادَتُهُ، وَيَغِيبُ عَنْهُمْ شَخْصُهُ، وَتَحْرُمُ عَلَيْهِمْ تَسْمِيَتُهُ، وَهُوَ سَمِيُّ رَسُولِ اللَّهِ وَكُنْيَتِهِ.

فرمود: زمان ولادت امام عصر علیه السلام بر مردم زمانش مخفی است، و شخصش از شناخت افراد غایب و پنهان است.
و حرام است که آن حضرت را نام ببرند؛ و او همنام و هم کنیه رسول خدا صلی الله علیه و آله است.

-قالَ عليه السلام: عِزُّ الْمُؤْمِنِ غِنَاهُ عَنِ النَّاسِ.

فرمود: عزت و شخصیت مؤمن در بی نیازی و طمع نداشتن به مال و زندگی دیگران است.

قالَ عليه السلام: مَنْ أَصْغَى إِلَى نَاطِقٍ فَقَدْ عَبَدَهُ، فَإِنْ كَانَ النَّاطِقُ عَنِ اللَّهِ فَقَدْ عَبَدَ اللَّهَ، وَإِنْ كَانَ النَّاطِقُ يُنْطِقُ عَنِ لِسَانِ إبْلِيسَ فَقَدْ عَبَدَ إبْلِيسَ.

فرمود: هر کس به شخصی سخنران علاقمند و متمایل باشد، بنده اوست، پس چنانچه سخنور برای خدا و از احکام و معارف خدا سخن بگوید، بنده خداست، و اگر از زبان شیطان و هوی و هوس و مادیات سخن بگوید بنده شیطان خواهد بود.

قالَ عليه السلام: لا يَضُرُّكَ سَخَطُ مَنْ رِضَاةُ الْجُورِ.

فرمود: کسی که طالب رضایت خداوند متعال باشد، دشمنی ستمگران، او را زیان و ضرر نمی رساند.

قالَ عليه السلام: مَنْ خَطَبَ إِلَيْكُمْ فَرَضِيْتُمْ دِينَهُ وَ أَمَانَتَهُ فَرَوْجُوهُ، إِلَّا تَفَعَّلُوهُ تَكُنْ فِتْنَةٌ فِي الْأَرْضِ وَ فَسَادٌ كَبِيرٌ.

فرمود: هر که به خواستگاری دختر شما آید و به تقوا و تدبیر و امانتداری او مطمئن می باشید با او موافقت کنید و گرنه شما سبب فتنه و فساد بزرگی در روی زمین خواهید شد.

-قالَ عليه السلام: لَوْ سَكَتَ الْجَاهِلُ مَا اخْتَلَفَ النَّاسُ.

فرمود: چنانچه افراد جاهل و بی تجربه ساکت باشند مردم دچار اختلافات و تشنجات نمی شوند.

-قالَ عليه السلام: مَنْ اسْتَحْسَنَ قَبِيحًا كَانَ شَرِيكًا فِيهِ.

فرمود: هر که کار زشتی را تحسین و تأیید کند، در عقاب آن شریک می باشد.

-قالَ عليه السلام: مَنْ انْقَادَ إِلَى الطَّمْأَنِينِ قَبْلَ الْخَيْرِ فَقَدْ عَرَضَ نَفْسَهُ لِلْهَلَكَةِ وَالْعَاقِبَةُ الْمُعْضِبَةُ.

فرمود: هر کس بدون تفکر و اطمینان نسبت به جوانب (هر کاری، فرمانی، حرکتی و...) مطیع و پذیرای آن شود، خود را در معرض سقوط قرار داده؛ و نتیجه ای جز خشم و عصبانیت نخواهد گرفت.

-قالَ عليه السلام: مَنْ اسْتَعْنَى بِاللَّهِ إِفْتَقَرَ النَّاسُ إِلَيْهِ، وَمَنْ اتَّقَى اللَّهَ اعْتَبَهُ النَّاسُ وَإِنْ كَرِهُوا.

فرمود: هر که خود را به وسیله خداوند بی نیاز بداند مردم محتاج او خواهند شد و هر که تقوای الهی را پیشه خود کند خواه ناخواه، مورد محبت مردم قرار می گیرد گرچه مردم خودشان اهل تقوا نباشند.

-قالَ عليه السلام: عَلَّمَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّمَ عَلِيًّا عَلَيْهِ السَّلَامُ أَلْفَ كَلِمَةٍ، كُلُّ كَلِمَةٍ يَفْتَحُ أَلْفَ كَلِمَةٍ.

فرمود: حضرت رسول صلی الله علیه و آله، یک هزار کلمه به امام علی علیه السلام تعلیم نمود که از هر کلمه ای هزار باب علم و مسأله فرعی باز می شود.

-قال عليه السلام: نِعْمَةٌ لَا تُشْكُرُ كَسَيْتَهُ لَا تُغْفَرُ.

فرمود: خدمت و نعمتی که مورد شکر و سپاس قرار نگیرد همانند خطائی است که غیر قابل بخشش باشد.

-قال عليه السلام: مَوْتُ الْأُنْسَانِ بِالذُّنُوبِ أَكْثَرُ مِنْ مَوْتِهِ بِالْأَجْلِ، وَ حَيَاتُهُ بِالْبِرِّ أَكْثَرُ مِنْ حَيَاتِهِ بِالْعُمْرِ.

فرمود: فرارسیدن مرگ انسان ها، به جهت معصیت و گناه ، بیشتر است تا مرگ طبیعی و عادی ، همچنین حیات و زندگی لذت بخش به وسیله نیکی و احسان به دیگران بیشتر و بهتر است از عمر بی نتیجه.

-قال عليه السلام: لَنْ يَسْتَكْمِلَ الْعَبْدُ حَقِيقَةَ الْإِيْمَانِ حَتَّى يُؤَثِّرَ دِينَهُ عَلَى شَهْوَتِهِ، وَلَنْ يَهْلِكَ حَتَّى يُؤَثِّرَ شَهْوَتُهُ عَلَى دِينِهِ.

فرمود: بنده ای حقیقت ایمان را نمی یابد مگر آن که دین و احکام الهی را در همه جهات بر تمایلات و هواهای نفسانی خود مقدم دارد. و کسی هلاک و بدبخت نمی گردد مگر آن که هواها و خواسته های نفسانی خود را بر احکام الهی مقدم نماید.

-قال عليه السلام: عَلَيْكُمْ بِطَلَبِ الْعِلْمِ، فَإِنَّ طَلَبَهُ فَرِيضَةٌ وَالْبَحْثُ عَنْهُ نَافِلَةٌ، وَهُوَ صِلَةٌ بَيْنَ الْأَخْوَانِ، وَدَلِيلٌ عَلَى الْمُرُوءَةِ، وَتُحَفُّةٌ فِي الْمَجَالِسِ، وَصَاحِبٌ فِي السَّفَرِ، وَءَانَسٌ فِي الْغُرْبَةِ.

فرمود: بر شما باد به تحصیل علم و معرفت ، چون فراگیری آن واجب و بحث پیرامون آن مستحب و پرفایده است . علم وسیله کمک به دوستان و برادران است ، دلیل و نشانه مروّت و جوانمردی است ، هدیه و سرگرمی در مجالس است ، همدم و رفیق انسان در مسافرت است ؛ و ائیس و مونس انسان در تنهایی می باشد.

-قال عليه السلام: خَفْضُ الْجَنَاحِ زِينَةُ الْعِلْمِ، وَحُسْنُ الْأَدَبِ زِينَةُ الْعَقْلِ، وَبَسْطُ الْوَجْهِ زِينَةُ الْجِلْمِ.

فرمود: تواضع و فروتنی زینت بخش علم و دانش است ، آداب داشتن و اخلاق نیک زینت بخش عقل می باشد، خوش روئی با افراد زینت بخش حلم و بردباری است.

-قال عليه السلام: تَوَسَّدِ الصَّبْرَ، وَاعْتَبِقِ الْفَقْرَ، وَارْفُضِ الشَّهَوَاتِ، وَخَالِفِ الْهَوَى، وَاعْلَمْ أَنَّكَ لَنْ تَخْلُوَ مِنْ عَيْنِ اللَّهِ، فَانظُرْ كَيْفَ تَكُونُ.

فرمود: در زندگی، صبر را تکیه گاه خود، فقر و تنگ دستی را همنشین خود قرار بده و با هواهای نفسانی مخالفت کن. و بدان که هیچگاه از دیدگاه خداوند پنهان و مخفی نخواهی ماند، پس مواظب باش که در چه حالتی خواهی بود.

-قال عليه السلام: مَنْ أَتَمَّ رُكُوعَهُ لَمْ تُدْخِلْهُ وَحْشَةُ الْقَبْرِ.

فرمود: هر کس رکوع نمازش را به طور کامل و صحیح انجام دهد، وحشت قبر بر او وارد نخواهد شد.

-قال عليه السلام: الْحَشُوعُ زِينَةُ الصَّلَاةِ، وَتَرْكُهَا مَالِيَعْنَى زِينَةُ الْوَرَعِ.

فرمود: خشوع و خضوع زینت بخش نماز خواهد بود، ترک و رها کردن آنچه (برای دین و دنیا و آخرت) سودمند نباشد زینت بخش ورع و تقوای انسان می باشد.

-قال عليه السلام: الْأُمْرُ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّهْيُ عَنِ الْمُنْكَرِ خَلْقَانِ مِنْ خَلْقِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ، فَمَنْ نَصَرَهُمَا أَعْزَّهُ اللَّهُ، وَمَنْ خَدَلَهُمَا خَدَلَهُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ.

فرمود: امر به معروف و نهی از منکر دو مخلوق الهی است، هر که آن ها را یاری و اجراء کند مورد نصرت و رحمت خدا قرار می گیرد و هر که آن ها را ترک و رها گرداند مورد خذلان و عقاب قرار می گیرد.

-قال عليه السلام: إِنْ أَلَّ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ يَخْتَارُ مِنْ مَالِ الْمُؤْمِنِ وَمِنْ وُلْدِهِ أَوْ نَفْسَهُ لِيَأْجُرَهُ عَلَى ذَلِكَ.

فرمود: همانا خداوند متعال بهترین و عزیزترین ثروت و فرزند مؤمن را می گیرد (و هلاک و نابود می گرداند)، چون دنیا و متعلقات آن بی ارزش است تا در قیامت پاداش عظیمی عطایش نماید.

-قال له رجل: أَوْصِنِي بِوَصِيَّةٍ جَامِعَةٍ مُخْتَصِرَةٍ؟

فَقَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ: صُنْ نَفْسَكَ عَنْ عَارِ الْعَاجِلَةِ وَنَارِ الْآجِلَةِ.

شخصی به حضرت عرض کرد: مرا موعظه و نصیحتی کامل و مختصر عطا فرما؟ امام علیه السلام فرمود: اعضا و جوارح ظاهری و باطنی خود را از ذلت و تنگ سریع و زودرس، همچنین از آتش و عذاب آخرت، در امان و محفوظ بدار.

-قال عليه السلام: فسادُ الأَخلاقِ بِمُعاشرَةِ السُّفهاءِ، وَصَلاحُ الأَخلاقِ بِمُنافَسَةِ العُقلاءِ.

فرمود: معاشرت و همنشینی با بی خردان و افراد لاًابالی سبب فساد و تباهی اخلاق خواهد شد؛ و معاشرت و رفاقت با خردمندان هوشیار، موجب رشد و کمال اخلاق می باشد.

-قال عليه السلام: الأَدبُ عِنْدَ النَّاسِ النُّطْقُ بِالْمُسْتَحْسَنَاتِ لِاعْتِبَرُ، وَ هَذَا لِاعْتِنادِ بِهِ ما لَمْ يُوصَلْ بِها إِلى رِضاِ اللَّهِ سُبْحانَهُ، وَالجَنَّةِ، وَالأَدبُ هُوَ أَداءُ الشَّرِيعَةِ، فَتاءُ دَبَّوا بِها تَكُونُوا أَداءً حَقًّا.

فرمود: مفهوم و معنای ادب از نظر مردم ، تنها خوب سخن گفتن است که رکیک و سبک نباشد، ولیکن این نظریه قابل توجه نیست تا مادامی که انسان را به خداوند متعال و بهشت نزدیک نگرداند.

بنابر این ادب یعنی رعایت احکام و مسائل دین ، پس با عمل کردن به دستورات الهی و ائمه اطهار علیهم السلام ، ادب خود را آشکار سازید.

-قال عليه السلام: ثَلاتُ خِصالٍ تَجْتَلِبُ بِهِنَّ المَحَبَّةُ: الأَنصافُ فِي المُعاشرَةِ، وَ المُواساةُ فِي الشَّدَّةِ، وَ الأَطْوَاعُ وَ الرَّجوعُ إِلى قَلْبِ سَلِيمٍ.

فرمود: سه خصلت جلب محبت می کند:

انصاف در معاشرت با مردم ، همدردی در مشکلات آن ها، همراه و همدم شدن با معنویات.

-قال عليه السلام: التَّوْبَةُ عَلَى اِربعِ دَعائمٍ: نَدَمٌ بِالقَلْبِ، وَاسْتِغْفارٌ بِاللِّسانِ، وَ عَمَلٌ بِالْجَوارِحِ، وَ عَزْمٌ اِنْ لا يُعْودُ.

فرمود: شرایط پذیرش توبه چهار چیز است: پشیمانی قلبی ، استغفار با زبان ، جبران کردن گناه نسبت به همان گناه حَقَّالَهُ و یا حَقَّالِناسِ-، تصمیم جدی بر اینکه دیگر مرتکب آن گناه نشود.

-قال عليه السلام: ثَلاتٌ مِنَ عَمَلِ الأَبْرارِ: إِقامَةُ الفَرائِضِ، وَاجْتِنابُ المَحارِمِ، وَاحْتِراسٌ مِنَ العَقْلِ فِي الدِّينِ.

فرمود: سه چیز از کارهای نیکان است :

انجام واجبات الهی ، ترک و دوری از گناهان ، مواظبت و رعایت مسائل و احکام دین.

-قالَ عليه السلام: وَ حَقِيقَةُ الأَدَبِ: إِجْتِمَاعُ خِصَالِ الخَيْرِ، وَ تَجَانُفِ خِصَالِ الشَّرِّ، وَ بِالأَدَبِ يُبْلَغُ الرَّجُلُ المَكَارِمَ الأَخْلَاقِ فِي الدُّنْيَا وَ الأُخْرَةِ، وَ يَصِلُ بِهِ إِلَى الجَنَّةِ.

فرمود: حقیقت ادب و تربیت عبارت است از: دارا بودن خصلت های خوب ، خالی بودن از صفات زشت و ناپسند. انسان به وسیله ادب - در دنیا و آخرت - به کمالات اخلاقی می رسد؛ و نیز با رعایت ادب نیل به بهشت می یابد.

-قالَ عليه السلام: إِنَّ بَيْنَ جَبَلِي طُوسٍ قَبْضَةً قُبِضَتْ مِنَ الجَنَّةِ، مَنْ دَخَلَهَا كَانَ آمِنًا يَوْمَ القِيَامَةِ مِنَ النَّارِ.

فرمود: همانا بین دو سمت شهر طوس قطعه ای می باشد که از بهشت گرفته شده است ، هر که داخل آن شود و با معرفت زیارت کند -، روز قیامت از آتش در امان خواهد بود.

-قالَ عليه السلام: مَنْ زَارَ قَبْرَ عَمَّتِي بِقُمْ، فَلَهُ الجَنَّةُ.

فرمود: هر کس قبر عمّه ام حضرت معصومه سلام الله علیها را با علاقه و معرفت در قم زیارت کند، اهل بهشت خواهد بود.

-قالَ عليه السلام: مَنْ زَارَ قَبْرَ اءِخِيهِ المُؤْمِنِ فَجَلَسَ عِنْدَ قَبْرِهِ وَاسْتَقْبَلَ القِبْلَةَ وَ وَضَعَ يَدَهُ عَلَى القَبْرِ وَقَرَأَ:

((إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ القَدْرِ)) سَبْعَ مَرَّاتٍ، اءَمِنَ مِنَ الفَزَعِ الأَكْبَرِ.

فرمود: هر کس بر بالین قبر مؤمنی حضور یابد و رو به قبله بنشیند و دست خود را روی قبر بگذارد و هفت مرتبه سوره مبارکه (إنا أنزلناه) را بخواند از شداید و سختیهای صحرای محشر در امان قرار می گیرد.

-قالَ عليه السلام: ثَلَاثٌ يَبْلُغُنَّ بِالعَبْدِ رِضْوَانَ اللّهِ: كَثْرَةُ الأَسْتِغْفَارِ، وَ خَفْضُ الجَانِبِ، وَ كَثْرَةُ الصَّدَقَةِ.

فرمود: سه چیز، سبب رسیدن به رضوان خدای متعال می باشد:

۱-نسبت به گناهان و خطاها، زیاد استغفار و اظهار ندامت کردن.

۲-اهل تواضع کردن و فروتن بودن.

۳-صدقه و کارهای خیر بسیار انجام دادن.

-قال عليه السلام: الْعَامِلُ بِالظُّلْمِ، وَالْمُعِينُ لَهُ، وَالرَّاضِي بِهِ شُرَكَاءُ.

فرمود: انجام دهنده ظلم، کمک دهنده ظلم و کسی که راضی به ظلم باشد، هر سه شریک خواهند بود.

-قال عليه السلام: التَّوَاضُعُ زِينَةُ الْحَسَبِ، وَالْفَصَاحَةُ زِينَةُ الْكَلَامِ، وَالْعَدْلُ زِينَةُ الْإِيمَانِ، وَالسَّكِينَةُ زِينَةُ الْعِبَادَةِ، وَالْحِفْظُ زِينَةُ الرِّوَايَةِ.

فرمود: تواضع و فروتنی زینت بخش حسب و شرف، فصاحت زینت بخش کلام، عدالت زینت بخش ایمان و اعتقادات و قار و ادب زینت بخش اعمال و عبادات؛ و دقت در ضبط و حفظ آن، زینت بخش نقل روایت و سخن می باشد.

يا ابا جَعْفَرٍ يا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ أَيُّهَا التَّقِيُّ الْجَوَادُ يَا بْنَ رَسُولِ اللَّهِ

يا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ يا سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا

أَنَا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ وَقَدَّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَيْ حَاجَاتِنَا

يا وَجِيهًا عِنْدَ اللَّهِ إِشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللَّهِ

ای ابا جعفر ای محمد بن علی ای تقی جواد، ای فرزند فرستاده خدا
ای حجت خدا بر بندگان، ای آقا و مولای ما، به تو روی آوردیم
و تو را واسطه قرار دادیم و به سوی خدا به تو توسل جستیم و تو را پیش
روی حاجاتمان نهادیم، ای آبرومند نزد خدا، برای ما نزد خدا شفاعت کن.

بسیج شهید عبدالمحمد

سازمان هواپیمایی کشوری و شرکت فرودگاههای کشور